

Sygn. akt II K 422/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Sylwia Zierkiewicz

Protokolant: Anna Zienkiewicz-Woźniak

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – bez udziału,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 12 czerwca 2015 roku

s p r a w y : **P. J.**

syna J. i K. z domu M.

urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 stycznia 2015 roku w J. województwo (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,86 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki (...) nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **P. J.** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 150 /stu pięćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 /dwudziestu/ złotych każda;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 25.02.2011 roku do dnia 18.05.2015 roku orzeka wobec oskarżonego, środek karny w postaci zakazu prowadzenia w ruchu lądowym pojazdów mechanicznych na okres 1 /jednego/ roku;

III. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 stycznia 2015 roku do dnia 12 czerwca 2015 roku;

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 25.02.2011 roku do dnia 18.05.2015 roku zasądza od oskarżonego, na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100 /stu/ złotych;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 626 § 1 k.p.k. zasądza od oskarżonego w całości koszty sądowe w kwocie 370 złotych, w tym opłatę w kwocie 300 złotych.

UZASADNIENIE

Oskarżony P. J. spożywał alkohol. Dnia 17 stycznia 2015 roku około godziny 23.30 w J. kierował samochodem osobowym marki B. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

dowód: notatka urzędowa k. 1,

protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do

ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2,

wyjaśnienia oskarżonego k. 9-10,19-20,

Oskarżony P. J. ma 32 lat, z zawodu jest monterem układów elektronicznych, jest zatrudniony jest jako kierowca w firmie (...) osiągając dochód wysokości 1400 złotych, nie posiada wartościowego majątku, na jego utrzymaniu pozostają dwaj synowie w wieku 5 i 7 lat. Nie był karany sądownie.

dowód: dane osobo – poznawcze oskarżonego P. J. k. 9-10 dane o karalności oskarżonego P. J. k. 21,

Oskarżony P. J. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach wskazał, iż w dniu 17 stycznia 2015 roku około godziny 23 spożywał alkohol w postaci dwóch piw, a następnie otrzymał telefon od brata, który potrzebował pomocy. Wsiadł do samochodu i przyjechał na ul. (...) w J., gdzie został zatrzymany do kontroli drogowej. W czasie kontroli został poddany badaniu trzeźwości. Wyniki badań wahały się w granicach 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony skorzystał z możliwości dobrowolnego poddania się karze, na podstawie art. 335 k.p.k. Wnosząc akt oskarżenia prokurator wniósł o wydanie wyroku skazującego wobec P. J. bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie mu uzgodnionej w postępowaniu przygotowawczym kary w wymiarze 150 stawek dziennych grzywny liczonych po 20 złotych każda, orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy, orzeczenie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 100 zł na cel wskazany przez Sąd oraz zasądzenie kosztów sądowych.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie tego, iż w dniu 17 stycznia 2015 roku kierował on samochodem, znajdując się w stanie nietrzeźwości. Są one bowiem logiczne. Znajdują nadto odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w szczególności w protokole użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu, któremu Sąd przydał walor wiarygodności. Z protokołu tego wynika, iż oskarżony został dwukrotnie poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wynik pierwszego badania urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, przeprowadzonego o godz. 23.30 wynosił 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, następnego przeprowadzonego o godz. 23.45 wynosił 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Walor wiarygodności Sąd przydał pozostałym dowodom z dokumentów. Nie znalazł bowiem Sąd jakichkolwiek obiektywnych okoliczności, które nakazywałyby kwestionować ich wiarygodność.

Oskarżony P. J. swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 178a §1 kk. Oskarżony bowiem spożywał alkohol, a następnie w dniu 17 stycznia 2015 roku około godziny 23.30 w J. kierował samochodem osobowym marki B. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd, określając stan nietrzeźwości oskarżonego, przyjął wynik pierwszego badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu, jako najbliższy czasowo chwili popełnienia czynu zabronionego. Uprzednie spożywanie przez oskarżonego alkoholu w postaci piwa świadczy, iż kierując pojazdem miał on świadomość, że jego zachowanie wyczerpuje znamiona przestępstwa.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę, iż P. J. dopuścił się zarzucanego mu czynu w godzinach nocnych na ulicach miasta J., na których niewątpliwie o tej porze odbywał się niewielki ruch komunikacyjny. Prowadząc samochód po spożyciu alkoholu, oskarżony stwarzał realne niebezpieczeństwo zarówno dla siebie jak i innych potencjalnych uczestników ruchu lądowego. Oskarżony powinien przewidywać następstwa jazdy po spożyciu

alkoholu, a przede wszystkim nie powinien nigdy dopuścić do takiej sytuacji, że wsiadł do samochodu po spożyciu alkoholu.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod rozwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego.

W tych warunkach jako współmierną do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, Sąd wymierzył P. J. karę 150 stawek dziennych grzywny. Ustalając wysokość stawki dziennej, Sąd wziął pod rozwagę zgodnie ze wskazaniami zawartymi w art. 33 § 3 k.k. warunki osobiste oskarżonego, jak również jego stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe, na tej podstawie ustalając wysokość jednej stawki dziennej na poziomie 20 (dwudziestu) złotych. Oskarżony P. J. pozostaje w zatrudnieniu wynagrodzeniem 1.400 zł, nie posiada wartościowego majątku, na jego utrzymaniu pozostaje dwoje małoletnich dzieci. Zatem tak określona stawka dzienna odpowiada jego sytuacji finansowej.

Z uwagi na fakt, że w czasie popełnienia przestępstwa oskarżony był w stanie nietrzeźwości Sąd był zobligowany, na podstawie art. 42 §2 k.k., orzec wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Przesłanką stosowania tego środka karnego jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować oskarżony. Zakres, a także czas trwania tego środka zależy jest od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do uczestnictwa w ruchu. Ten zaś oceniać należy na podstawie okoliczności konkretnego wypadku, okoliczności wskazujących na stosunek sprawcy do obowiązujących zasad bezpieczeństwa, na stopień jego poczucia odpowiedzialności. Decydującym jest tu także stopień zagrożenia dla ruchu ze strony sprawcy – im większe to spodziewane zagrożenie, tym dłuższy powinien być okres obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ratio legis środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych polega bowiem na tym, aby osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa ruchu, czy to z braku wyobraźni, czy z braku poczucia odpowiedzialności z tego ruchu wyłączyć. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.04.2018 r. VKRIV 106/82, OSNPG 1982/8/108). Wobec powyższego uwzględniając stan nietrzeźwości P. J., a jednocześnie iż oskarżony spowodował realnie zagrożenie dla siebie oraz potencjalnych użytkowników dróg, którymi się poruszał, Sąd uznał iż odpowiednio wychowawczym będzie orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku.

Sąd orzekł też wobec oskarżonego P. J., na podstawie art. 49 § 2 k.k. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego. Orzeczenia wskazanego środka karnego możliwe jest na rzecz instytucji lub organizacji społecznej, do której zadań lub statutowych celów należy świadczenie pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych. Ustalając wysokość tegoż świadczenia Sąd wziął pod uwagę możliwości zarobkowe i majątkowe oskarżonego. Sąd przy tym zważył by rozstrzygnięcie to nie przekroczyło stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Kierując się tymi przesłankami Sąd orzekł wobec oskarżonego P. J. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 100 złotych.

W ocenie Sądu takie rozstrzygnięcie o karze oraz środkach karnych uświadomi oskarżonemu naganność jego czynu i zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez P. J. przestępstwa. Orzeczona wobec oskarżonego kara oraz środki karne, zdaniem Sądu, uświadomią oskarżonemu konieczność przestrzegania obowiązujących zasad poruszania się po drogach publicznych. Natomiast w zakresie prewencji generalnej, rozstrzygnięcia te zaspokoją społeczne poczucie sprawiedliwości i będą pozytywnie kształtowały świadomość prawną społeczeństwa. Przekonają wszystkich uczestników ruchu drogowego o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom.

Na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 stycznia 2015 roku do 12 czerwca 2015 roku.

Sytuacja finansowa oskarżonego świadczy o tym, że uiszczenie przez oskarżonego kosztów sądowych nie będzie dla niego zbyt uciążliwe. Z tego względu od oskarżonego, na podstawie art. 627 k.p.k., zasądzone zostały na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 370 złotych, w tym na podstawie art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, opłata w kwocie 300 złotych.